

PREZES
URZĘDU OCHRONY
KONKURENCJI I KONSUMENTÓW
MAREK NIECHCIAŁ

Warszawa, 4 grudnia 2019 r.

DIH-3.709.49.2019.AB

DECYZJA DIH - III/44 /2019

Na podstawie art. 138 § 1 pkt 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2018 r., poz. 2096 z późn. zm.), art. 1 ust. 3 oraz art. 5 ust. 2 ustawy z dnia 15 grudnia 2000 r. o Inspekcji Handlowej (Dz. U. z 2019 r., poz. 1668 z późn. zm.), po przeprowadzeniu postępowania administracyjnego w przedmiocie odwołania od decyzji Warmińsko-Mazurskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej w Olsztynie z dnia 17 października 2019 r. (sygnatura: DEg.8361.95.2019.MK), na mocy której solidarnie na przedsiębiorców: S. L., prowadzącego działalność gospodarczą pod nazwą: S. L. w Bartoszycach, (...) oraz K. L., prowadzącego działalność gospodarczą pod nazwą: „ELEMEX” K. L. w Bartoszycach, (...), wspólników spółki cywilnej, nałożono karę pieniężną w wysokości 2 400 zł (słownie: dwa tysiące czterysta złotych) z tytułu niewykonania obowiązków, o których mowa w art. 4 ust. 1 ustawy z dnia 9 maja 2014 r. o informowaniu o cenach towarów i usług (Dz. U. z 2019 r. poz. 178), Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów utrzymuje w mocy zaskarżoną decyzję.

Uzasadnienie

W dniach 28 – 31 maja 2019 r. inspektorzy reprezentujący Warmińsko-Mazurskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej w Olsztynie, (zwanego dalej: „Warmińsko-Mazurskim WIIH” lub „organem pierwszej instancji”) przeprowadzili czynności kontrolne w sklepie „ELEMEX” należącym do przedsiębiorców: S. L., prowadzącego działalność gospodarczą pod nazwą: S. L. w Bartoszycach, (...) oraz K. L., prowadzącego działalność gospodarczą pod nazwą: „ELEMEX” K. L. w Bartoszycach, (...), wspólników spółki cywilnej, (zwanego dalej: „stroną” lub „stroną postępowania”), mieszczącym się w Lidzbarku Warmińskim.

Uprzednio, zgodnie z art. 48 ust. 1 ustawy z dnia 6 marca 2018 r. Prawo przedsiębiorców (Dz. U. z 2019 r. poz. 1292) (zwanego dalej: „Prawem przedsiębiorców”), skierowano do przedsiębiorcy zawiadomienie o zamiarze wszczęcia kontroli DEg.8355.31.2019 z 10 maja

2019 r., ze wskazaniem zakresu przedmiotowego kontroli obejmującego prawidłowość uwidaczniania cen. Wspomniane zawiadomienie doręczono stronie 14 maja 2019 r.

Czynności kontrolne zostały przeprowadzone w obecności osoby upoważnionej do reprezentowania przedsiębiorcy.

W toku kontroli sprawdzano m.in. przestrzeganie przepisów ustawy z dnia 9 maja 2014 r. o informowaniu o cenach towarów i usług (Dz. U. z 2019 r. poz. 178) (zwanej dalej: „ustawą o informowaniu o cenach”) oraz rozporządzenia Ministra Rozwoju z dnia 9 grudnia 2015 r. w sprawie uwidaczniania cen towarów i usług (Dz. U. z 2015 r., poz. 2121) (zwanego dalej: „rozporządzeniem Ministra Rozwoju”).

Inspektorzy prowadząc czynności kontrolne w zakresie prawidłowości uwidaczniania cen zgodnie z wymaganiami ustawy o informowaniu o cenach oraz rozporządzenia Ministra Rozwoju, stwierdzili, że w odniesieniu do 407 oferowanych do sprzedaży wyrobów z 845 poddanych ocenie, przedsiębiorca nie uwidoczniał cen wyrobów (co stanowi 48 proc. zbadanych) oraz w przypadku 66 wyrobów (100 % wyrobów zbadanych w tym zakresie) stwierdzono brak cen jednostkowych. Stanowiło to naruszenie art. 4 ust. 1 ustawy o informowaniu o cenach oraz wymagań określonych w § 3 ust. 2 i § 4 rozporządzenia Ministra Rozwoju.

Powyższe ustalenia udokumentowano w Protokole kontroli z 31 maja 2019 r. (nr akt kontroli: DEg.8361.95.2019).

Pismem z 20 września 2019 r. Warmińsko-Mazurski WIIH, na podstawie art. 61 § 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2018 r., poz. 2096 z późn. zm.), (zwanej dalej: „Kpa”), zawiadomił przedsiębiorców: S. L., prowadzącego działalność gospodarczą pod nazwą: S. L. w Bartoszycach, (...) oraz K. L., prowadzącego działalność gospodarczą pod nazwą: „ELEMEX” K. L. w Bartoszycach, (...), współników spółki cywilnej, o wszczęciu z urzędu postępowania administracyjnego w sprawie nałożenia kary pieniężnej na podstawie art. 6 ust. 1 ustawy o informowaniu o cenach, z tytułu niewypełnienia obowiązków wskazanych w art. 4 ust. 1 ww. ustawy. Jednocześnie poinformowano, że stronie przysługuje prawo do czynnego udziału w każdym stadium postępowania administracyjnego, tj. m.in. do wypowiadania się co do zebranych dowodów i materiałów, zgodnie z wymaganiami art. 10 Kpa, oraz wezwano stronę do przedstawienia deklaracji podatkowej CIT/PIT za ostatni rok rozliczeniowy oraz oświadczenia o liczbie zatrudnionych średniorocznie pracowników.

Pismem z 26 września 2019 r. strona przekazała deklaracje podatkowe za ostatni rok rozliczeniowy oraz podała liczbę pracowników zatrudnionych na dzień 26 września 2019 r.

Pismem z 4 października 2019 r. do strony zostało skierowane Zawiadomienie o zakończeniu postępowania administracyjnego.

W dniu 17 października 2019 r. Warmińsko-Mazurski WIIH wydał na podstawie art. 6 ust. 1 ustawy o informowaniu o cenach decyzję (sygnatura DEg.8361.95.2019.MK), na mocy której nałożył solidarnie na przedsiębiorców: S. L., prowadzącego działalność gospodarczą pod nazwą: S. L. w Bartoszycach, (...) oraz K. L., prowadzącego działalność gospodarczą pod nazwą: „ELEMEX” K. L. w Bartoszycach, (...), wspólników spółki cywilnej, karę pieniężną w wysokości 2 400 zł (słownie: dwa tysiące czterysta złotych) z tytułu niewykonania obowiązków, o których mowa w art. 4 ustawy o informowaniu o cenach, tj. niewidocznieniem w miejscu sprzedaży detalicznej cen przy 407 partiach wyrobów na 845 zbadanych (co stanowiło 48 proc. wyrobów poddanych ocenie) oraz cen jednostkowych przy 66 partiach towarów objętych obowiązkiem oznaczania ceną jednostkową (co stanowiło 100 proc. zbadanych). Decyzja została doręczona stronie 22 i 23 października 2019 r.

W dniu 4 października 2019 r. Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, zwany dalej: „Prezesem UOKiK” albo „organem drugiej instancji” otrzymał, za pośrednictwem Warmińsko-Mazurskiego WIIH, odwołanie wniesione przez wspólnika spółki cywilnej S. L., K. L. „ELEMEX” w Bartoszycach, (...), od ww. decyzji. W odwołaniu strona wnosi o zmniejszenie kary. Przedsiębiorca wskazał, że z uwagi na stwierdzone uchybienia, oczywistym było wydanie decyzji, niemniej jednak czynnikiem usprawiedliwiającym jest to że do tej pory przedsiębiorca nie był karany, a kara nałożona jest zbyt wysoka.

Pismem z dnia 13 listopada 2019 r. Prezes UOKiK poinformował stronę o przysługującym jej prawie do zapoznania się z aktami sprawy i prawie wypowiedzenia się co do zebranych dowodów i materiałów.

Prezes UOKiK ustalił i stwierdził:

Istotą postępowania odwoławczego jest ponowne rozpoznanie i rozstrzygnięcie tożsamej przedmiotowo i podmiotowo sprawy administracyjnej w granicach wyznaczonych rozstrzygnięciem decyzji organu pierwszej instancji. W toku postępowania organ odwoławczy dokonuje oceny, czy odwołanie strony jest uzasadnione oraz sprawdza, czy wydana decyzja była prawidłowa.

Zgodnie z art. 5 ust. 2 ustawy o Inspekcji Handlowej, Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów jest organem wyższego stopnia w stosunku do wojewódzkich inspektorów Inspekcji Handlowej. Wobec powyższego, w myśl art. 127 § 2 Kpa w związku z art. 1 ust. 3 ww. ustawy, Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów jest organem właściwym do rozpatrzenia wniesionego odwołania.

Zgodnie z art. 4 ust. 1 ustawy o informowaniu o cenach przedsiębiorca ma obowiązek w miejscu sprzedaży detalicznej uwidocznić cenę oraz cenę jednostkową towaru w sposób jednoznaczny, niebudzący wątpliwości oraz umożliwiający porównanie cen. Zgodnie z § 3 ust. 1 i 2 rozporządzenia Ministra Rozwoju cenę uwidacznia się w miejscu ogólnodostępnym

i dobrze widocznym dla konsumentów, na danym towarze, bezpośrednio przy towarze lub w bliskości towaru, którego dotyczy. Cenę oraz cenę jednostkową uwidacznia się w szczególności: na wywieszce, w cenniku, w katalogu, na obwolucie, w postaci nadruku lub napisu na towarze lub opakowaniu.

Natomiast § 4 ust. 1 ww. rozporządzenia Ministra Rozwoju cena jednostkowa uwidoczniiona przy towarze na wywieszce lub w innej formie dostępnej dla kupującego powinna dotyczyć ceny za:

1. litr lub metr sześcienny - dla towaru przeznaczonego do sprzedaży według objętości;
2. kilogram lub tonę - dla towaru przeznaczonego do sprzedaży według masy;
3. metr - dla towaru przeznaczonego do sprzedaży według długości;
4. metr kwadratowy - dla towaru przeznaczonego do sprzedaży według powierzchni;
5. sztukę - dla towarów przeznaczonych do sprzedaży na sztuki.

Wskazać ponadto należy, iż zgodnie z § 4 ust. 2 ww. rozporządzenia w szczególnych przypadkach uzasadnionych rodzajem, przeznaczeniem lub zwyczajowo oferowaną ilością towarów przy uwidacznianiu cen jednostkowych dopuszcza się stosowanie dziesiętnych wielokrotności i podwielokrotności legalnych jednostek miar innych niż określone w ust. 1.

Natomiast § 4 ust. 3 ww. rozporządzenia stanowi, iż w przypadku towaru pakowanego oznaczonego liczbą sztuk dopuszcza się stosowanie przeliczenia na cenę jednostkową za sztukę lub za dziesiętną wielokrotność liczby sztuk.

Wyłączenia w tym zakresie zawarte są w § 7 rozporządzenia Ministra Rozwoju i tym samym wymogu uwidaczniania cen jednostkowych nie stosuje się do:

- 1) towarów, których cena jednostkowa jest identyczna z ceną sprzedaży;
- 2) towarów sprzedawanych ze względu na ich przeznaczenie w zestawach (kompletach);
- 3) towarów nieżywnościowych sprzedawanych ze względu na ich przeznaczenie lub właściwości wyłącznie w parach;
- 4) produktów leczniczych w rozumieniu art. 2 pkt 32 ustawy Prawo farmaceutyczne.

Niezrealizowanie obowiązków, o których mowa w art. 4 ust. 1 ustawy o informowaniu o cenach powoduje – zgodnie art. 6 ust. 1 ww. ustawy – nałożenie kary pieniężnej w wysokości do 20 000 zł. Przepis ten w sposób niewymagający dodatkowych założeń i wykładni, nakazuje wojewódzkiemu inspektorowi Inspekcji Handlowej wymierzyć karę pieniężną podmiotowi, który nie wykonuje obowiązku określonego w ww. przepisach, choćby naruszenie prawa miało charakter jednostkowy i stwierdzone w toku kontroli nieprawidłowości zostały skorygowane. Dowiedzenie, że podmiot nie wykonał powyższego obowiązku powoduje konieczność nałożenia kary pieniężnej, która jest karą administracyjną. Jednocześnie w myśl art. 6 ust. 3 tej ustawy, przy ustalaniu wysokości kary pieniężnej

uwzględnia się stopień naruszenia obowiązków oraz dotychczasową działalność przedsiębiorcy, a także wielkość jego obrotów i przychodu.

Niniejsze postępowanie administracyjne prowadzone jest w związku z odwołaniem wniesionym przez współnika spółki cywilnej S. L., K. L. „ELEMEX” w Bartoszycach, (...), nałożono karę pieniężną w wysokości 2 400 zł (słownie: dwa tysiące czterysta złotych) z tytułu niewykonania obowiązków, o których mowa w art. 4 ust. 1 ustawy o informowaniu o cenach towarów i usług, tj.: niewidocznieniem informacji o cenie w odniesieniu do 407 oferowanych do sprzedaży wyrobów z 845 poddanych ocenie (co stanowi 48 proc. zbadanych) oraz cen jednostkowych w przypadku 66 towarów objętych obowiązkiem oznaczania ceną jednostkową (100 % wyrobów zbadanych w tym zakresie).

Strona postępowania w przedmiotowym odwołaniu wniosła o zmniejszenie kary, jednocześnie wskazując, że z uwagi na stwierdzone uchybienia, oczywistym było wydanie decyzji, niemniej jednak czynnikiem usprawiedliwiającym jest to, że do tej pory przedsiębiorca nie był karany, a kara nałożona jest zbyt wysoka. Ponadto przedsiębiorca poinformował, że obroty firmy w tym roku nie są tak wysokie jak w poprzednim, w związku z czym strona wnosi o wzięcie pod uwagę, że przedsiębiorca nie uchyła się od odpowiedzialności i zmniejszenie kary o 50 %.

Prezes UOKiK, po analizie całokształtu materiału dowodowego, w szczególności protokołu kontroli z 31 maja 2019 r. (nr akt kontroli: DEg.8361.95.2019), nie miał wątpliwości co do zaistnienia faktu naruszenia ww. przepisów ustawy o informowaniu o cenach oraz rozporządzenia Ministra Rozwoju. Stan faktyczny zgromadzony i zawarty w protokole kontroli i załącznikach do protokołu, nie budzi żadnych wątpliwości organu drugiej instancji. Jak wynika z akt sprawy, 407 oferowanych do sprzedaży wyrobów z 845 poddanych ocenie nie było oznakowanych ceną oraz 66 wyrobów nie posiadało uwidocznionej ceny jednostkowej (100 % wyrobów zbadanych w tym zakresie)

Przepisy art. 4 ust. 1 ustawy o informowaniu o cenach stanowią, iż w miejscu sprzedaży detalicznej i świadczenia usług uwidacznia się cenę oraz cenę jednostkową towaru (usługi) w sposób jednoznaczny, niebudzący wątpliwości oraz umożliwiający porównanie cen, a dodatkowo zgodnie z art. 3 ust. 1 i 2 rozporządzenia Ministra Rozwoju cenę uwidacznia się w miejscu ogólnodostępnym i dobrze widocznym dla konsumentów, na danym towarze, bezpośrednio przy towarze lub w bliskości towaru, którego dotyczy. Natomiast cenę oraz cenę jednostkową uwidacznia się w szczególności: na wywieszce, w cenniku, w katalogu, na obwolucie, w postaci nadruku lub napisu na towarze lub opakowaniu. Niezrealizowanie tego obowiązku, zgodnie art. 6 ust. 1 ww. ustawy, powoduje nałożenie kary pieniężnej w wysokości do 20 000 zł. Przepis ten nakazuje zatem wojewódzkiemu inspektorowi Inspekcji Handlowej wymierzyć karę pieniężną podmiotowi, który nie wykonuje obowiązku określonego w ww. przepisach, choćby naruszenie prawa miało charakter jednostkowy,

a w trakcie kontroli przystąpiono do wykonywania zaleceń inspektorów i na dzień wszczęcia postępowania wszystkie nieprawidłowości były wyeliminowane.

Podkreślić należy, że cena jednostkowa jest podstawowym kryterium obiektywnej informacji o wartości towaru wyrażonej w jednostkach pieniężnych, szczególnie w kontekście porównania jej z takimi wartościami innych towarów – podobnych, o odmiennych cechach co do marki, producenta, ilości, wzornictwa, poziomu technicznego, itp. Brak uwidocznienia cen jednostkowych przy towarach uniemożliwia kupującym porównanie cen towarów z cenami towarów podobnych, o innej masie, objętości czy długości, a przez to utrudnia kupującym dokonanie optymalnego i właściwego dla nich wyboru towaru, naruszając ich interesy ekonomiczne oraz prawo do rzetelnej informacji o cenie.

Z uwagi na szeroką gamę produktów w poszczególnych grupach asortymentów (różne marki produktów, opakowania o różnej wielkości) uwidocznienie cen jednostkowych daje konsumentowi możliwość rzetelnego porównania cen towarów, a co za tym idzie pozwala na świadomy wybór produktu, który będzie spełniał oczekiwania nabywcy. Cena jest jednym z podstawowych wyróżników produktów, poza marką oraz indywidualnymi preferencjami konsumentów, mającym wpływ na decyzje o zakupie wyrobu. Dlatego rzetelna informacja o wysokości ceny oraz ceny jednostkowej oraz możliwość porównania cen wielu produktów ma bardzo duże znaczenie z punktu widzenia interesów konsumenta.

Prezes UOKiK odnosząc się do argumentów strony informuje, że przedsiębiorca w dniu 14 maja 2019 r. odebrał, wysłane przez Warmińsko-Mazurskiego WIIH, Zawiadomienie o zamiarze wszczęcia kontroli, zawierające wskazany, jako przedmiotowy zakres kontroli „Przestrzeganie przepisów ustawy o cenach towarów i usług”. W związku z tym, że kontrola rozpoczęła się 28 maja 2019 r. (14 dni od odebrania zawiadomienia), Prezes UOKiK uznał, że strona pomimo, że znała zakres kontroli i miała wystarczająco dużo czasu na zapoznanie się z obowiązującymi przepisami prawa i uzupełnienie brakujących cen, nie podjęła żadnych działań.

Jednocześnie organ drugiej instancji wskazuje, że kara pieniężna powinna odpowiadać wymogom wskazanym przez prawodawcę unijnego, który w art. 8 dyrektywy 98/6 WE stanowi, że musi być ona skuteczna, proporcjonalna i odstrasżająca (porównaj w tym zakresie wyrok NSA z 23 maja 2012 r., II GSK 684/11, czy wyrok NSA z 19 grudnia 2012, II GSK 1823/11). Skuteczność kary przejawia się w możliwości jej nałożenia i wyegzekwowania. Żeby kara była odstrasżająca, jej wysokość powinna być dotkliwa dla przedsiębiorcy. Kara nałożona na podmiot musi także spełniać funkcję prewencyjną oraz dyscyplinująco-represyjną, tj. być ostrzeżeniem dla przedsiębiorcy, mającym na celu niedopuszczenie do powstania nieprawidłowości w przyszłości. Wymierzona kara powinna być przy tym proporcjonalna, to jest właściwa do osiągnięcia zakładanego celu, jakim jest zapewnienie, aby

w obrocie dostępne były tylko towary opatrzone odpowiednimi informacjami na temat ich cen.

Po przeanalizowaniu niniejszej sprawy, organ drugiej instancji nie widzi również podstaw do odstąpienia od wymierzenia kary na podstawie art. 189f § 1 pkt 1 Kpa. W ocenie Prezesa UOKiK, nie można mówić w tym przypadku o znikomej wadze naruszenia, strona bowiem nie uwidoczniała cen 407 oferowanych do sprzedaży wyrobów z 845 poddanych ocenie (co stanowi 48 proc. zbadanych) oraz cen jednostkowych 66 wyrobów (100 % wyrobów zbadanych w tym zakresie). Okoliczności wskazanego naruszenia prawa nie budziły wątpliwości co do istnienia przesłanek faktycznych uzasadniających wymierzenie kary pieniężnej, czego potwierdzeniem są ustalenia kontroli zawarte w protokole kontroli z dnia 31 maja 2019 r. (nr akt kontroli: DEg.8361.95.2019).

Tym samym przesłanka pierwsza nie została spełniona. Za spełnioną można uznać natomiast przesłankę dotyczącą zaprzestania naruszenia. Strona bowiem, jak wskazała w piśmie z 5 czerwca 2019 r., usunęła stwierdzone nieprawidłowości. Przesłanki te, jak wskazano powyżej, muszą być spełnione łącznie.

Ponadto nie została spełniona przesłanka z art. 189f § 1 pkt 2 Kpa, gdyż na stronę nie została wcześniej nałożona administracyjna kara pieniężna w związku z naruszeniem przepisów ustawy o informowaniu o cenach. Tym samym wymagane prawem przesłanki nie zostały spełnione i nie występują podstawy do odstąpienia od nałożenia kary.

Okoliczności i waga naruszenia prawa nie budzą wątpliwości, co do istnienia przesłanek faktycznych uzasadniających nałożenie kary pieniężnej. Strona nie dopełniła obowiązków nałożonych na nią w art. 4 ust. 1 ustawy o informowaniu o cenach, bowiem nie uwidoczniała cen 407 oferowanych do sprzedaży wyrobów z 845 poddanych ocenie (co stanowi 48 proc. zbadanych) oraz cen jednostkowych 66 wyrobów (100 % wyrobów zbadanych w tym zakresie). Mając na uwadze powyższe, w ocenie Prezesa UOKiK zastosowanie art. 189f § 2 nie spełnieni celów, dla których miałyby być nałożona administracyjna kara pieniężna określona w art. 6 ust. 1 ustawy o informowaniu o cenach.

Podsumowując Prezes UOKiK uznaje, iż Warmińsko-Mazurski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej w Olsztynie wydał decyzję zgodną z obowiązującym stanem prawnym przy uwzględnieniu ustawowych wytycznych wymiaru sankcji wskazanych w art. 6 ust. 3 ww. ustawy oraz wspomnianych wymogów ujętych w celach regulacji. Wysokość kary pieniężnej ustalona na poziomie 2 400 zł przy maksymalnej wysokości 20 000 zł jest, w ocenie organu drugiej instancji, kwotą optymalną. Wymiar kary bierze pod uwagę fakt naruszenia praw i interesów konsumentów, którzy zostali pozbawieni informacji o cenach i cenach jednostkowych towarów.

Mając na uwadze powyższe, obrót przedsiębiorcy oraz jego dotychczasową działalność, a mianowicie, że nie toczyło się dotąd żadne postępowanie w przedmiocie naruszenia przepisów ustawy o informowaniu o cenach towarów i usług, kara w wysokości 2 400,00 zł (słownie: dwa tysiące czterysta złotych) jest karą optymalną. Argumenty wskazywane w odwołaniu, jako przemawiające za zmniejszeniem wymiaru kary, nie znajdują uzasadnienia.

Zgodnie z art. 138 § 1 pkt 1 Kpa organ odwoławczy wydaje decyzję, w której utrzymuje zaskarżoną decyzję w mocy. Należy przy tym podkreślić, że utrzymanie w mocy zaskarżonej decyzji jest konsekwencją dokonania przez organ drugiej instancji oceny, że decyzja organu pierwszej instancji była prawidłowa i co do istoty sprawy identyczna, jak decyzja podjęta przez organ drugiej instancji. Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów przychylił się tym samym do ustaleń poczynionych w toku postępowania przez organ pierwszej instancji oraz uznał, iż Warmińsko-Mazurski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej w Olsztynie zasadnie nałożył na przedsiębiorców: S. L., prowadzącego działalność gospodarczą pod nazwą: S. L. w Bartoszycach, (...) oraz K. L., prowadzącego działalność gospodarczą pod nazwą: „ELEMEX” K. L. w Bartoszycach, (...), współników spółki cywilnej, karę pieniężną w wysokości 2 400 zł (słownie: dwa tysiące czterysta złotych) w związku z niewykonaniem obowiązku określonego w art. 4 ust. 1 ustawy o cenach tj. niewydowodzeniem w miejscu sprzedaży detalicznej informacji o cenach 407 oferowanych do sprzedaży wyrobów z 845 poddanych ocenie (co stanowi 48 proc. zbadanych) oraz cenach jednostkowych 66 wyrobów (100 % wyrobów zbadanych w tym zakresie). Tym samym, decyzja Warmińsko-Mazurskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej w Olsztynie z dnia 17 października 2019 r. (sygnatura: DEg.8361.95.2019.MK), powinna pozostać w obrocie prawnym.

Biorąc powyższe pod uwagę, Prezes Urzędu Ochrony i Konkurencji i Konsumentów orzekł jak w sentencji.

Niniejsza decyzja jest ostateczna w trybie postępowania administracyjnego.

Pouczenie:

1. Decyzja jest ostateczna w toku instancji. W terminie 30 dni od jej doręczenia stronie przysługuje skarga do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie. Skargę należy wnieść za pośrednictwem Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, Pl. Powstańców Warszawy 1, 00-950 Warszawa.
2. Od skarg wszczynających postępowanie przed sądem administracyjnym od strony skarżącej pobierana jest opłata, tzw. wpis stosunkowy, zależny od wysokości należności pieniężnej objętej zaskarżonym aktem i wynosi:

- 1) do 10.000 zł - 4 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 100 zł;
 - 2) ponad 10.000 zł do 50.000 zł - 3 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 400 zł;
 - 3) ponad 50.000 zł do 100.000 zł - 2 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 1.500 zł;
 - 4) ponad 100.000 zł - 1 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 2.000 zł i nie więcej niż 100.000 zł
3. W przypadku wniesienia od niniejszej decyzji skargi do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie, strona ma możliwość ubiegania się o przyznanie prawa pomocy. Prawo pomocy może być przyznane stronie na wniosek złożony przed wszczęciem postępowania lub w toku postępowania sędowoadministracyjnego. Wniosek ten jest wolny od opłat sądowych. Wniosek o przyznanie prawa pomocy należy złożyć do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie. Prawo pomocy obejmuje zwolnienie od kosztów sądowych oraz ustanowienia adwokata, radcy prawnego, doradcy podatkowego lub rzecznika patentowego.
4. Do należności pieniężnych w postaci kar pieniężnych nie uiszczonych w terminie stosuje się przepisy działu III ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa (t.j. Dz. U. z 2019 r. poz. 900 z późn. zm.).

Podstawa prawna pouczenia:

art. 52 § 1, art. 53 § 1, art. 54 § 1, art. 230, art. 243 § 1, art. 244 § 1 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2017 r., poz. 1369 z późn. zm.); § 1 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 16 grudnia 2003 r. w sprawie wysokości oraz szczegółowych zasad pobierania wpisu w postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. Nr 221, poz. 2193 z późn. zm.), art. 8 ust. 1 ustawy z dnia 9 maja 2014 r. o informowaniu o cenach towarów i usług (Dz. U. z 2019 r. poz. 178).

z up. Prezesa
Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów
Anna Janiszewska
Dyrektor
Departamentu Inspekcji Handlowej
/podpisano elektronicznie/